МАКЕДОНО-ОДРИНСКИ СВИДЕТЕЛСТВА

Том I ✣ Дел III

Регистър на участниците в освободителните борби в Македония, Тракия и Добруджа, получили българска народна пенсия през 1943 г.

№ 1282

Пандо Павлов Георгиев (69 г.)
род. в с. Руля, Костурско
жив. в Битоля
07.03.1943 г.

Заслуги: четник по време на Илинденското въстание; четник на Коте[297] войвода от Руля[298].

Семейство: съпруга Търпа, р. 1881 г., дъщеря Даница, р. 1923 г., зет Иван, р. 1914 г.

Животописна бележка: „Аз съм покърстен от Котета от Руля. До въстанието работих легален, що ми беше наредено от началниците. Във въстанието влезнах в четата с Коте от Рула – целото време, докато трая въстанието. Работахме с присърдце, с голема радост. Бихме се храбро на много места с враговете турци. Когато беше сардисан Чакаларов в Писодер от много войска, като научихме, че е сардисан, отидохме нашата чета на помощ, както и други чети, и зехме в гърб цел ден сражение. Бог му поможе, се спаси, или два четника изгуби. Във въстанието, че съм като четник, узнали турците, и дошли да ме търсят, като не ме намерили, убили баща ми и жената ми.[299]“

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 1282.

№ 1283

Павле Стойчев Божинов (73 г.)
род. в с. Клепач, Прилепско
жив. в с. Клепач, Прилепско
16.03.1943 г.

Заслуги: през 1924 г. сръбските власти го арестували и осъдили на 1 г. затвор като добър българин и ятак на войводата Петре Пашата[300].

[297] Константин Христов Саровски-Коте (1863–1905), роден в с. Руля, Костурско, е български харамия и деец на ВМОРО, преминал на гръцка страна и оглавил андартска чета.
[298] *Сведение:* „Държал се отрицателно към сръбската власт и не е заемал никаква служба. Проявява се като добър българин и се ползва с добро име.“
[299] Вж. раздел Документи (№)
[300] *Сведение:* „Ползва се с добро име и не е заемал никаква служба по време на сръбското управление.“

дойдохме до Воден и над Воден во с. Ошлимо. Там ни посрещна воденската чета, войводата Лазо и същата чета ни донесе до Сетинска планина, и там ни дочека леринската чета и Папанчев войвода, и дойдохме в с. Брод, Мариовско, и тамо се собрахме всички войводи и Сугарев, и многу други, и оттам ни зеде Иван Кавежията и ни донесе во Цапари, и во целото време бех сос оруже во рака ходихме навсекаде. И последно бех во стражението на Пелистер и с четата на Ацко Трайков Цветанов. Падна убит по-големият ми брат Науме Ангелков и аз бех ранен вов главата, и така се привърши востанието. Многу сум страдал."

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

388К, оп. 4, а.е. 1289.

№ 1290

Пандо Киров Пеев (62 г.)
род. в с. Желево, Костурско
жив. в Красно село, София
15.02.1943 г.

Заслуги: като четник през 1903 г. е взел участие в Илинденското въстание и заедно с войводата Коста Рулски[308] се е сражавал с турската войска при с. Пъпли, Преспанско.

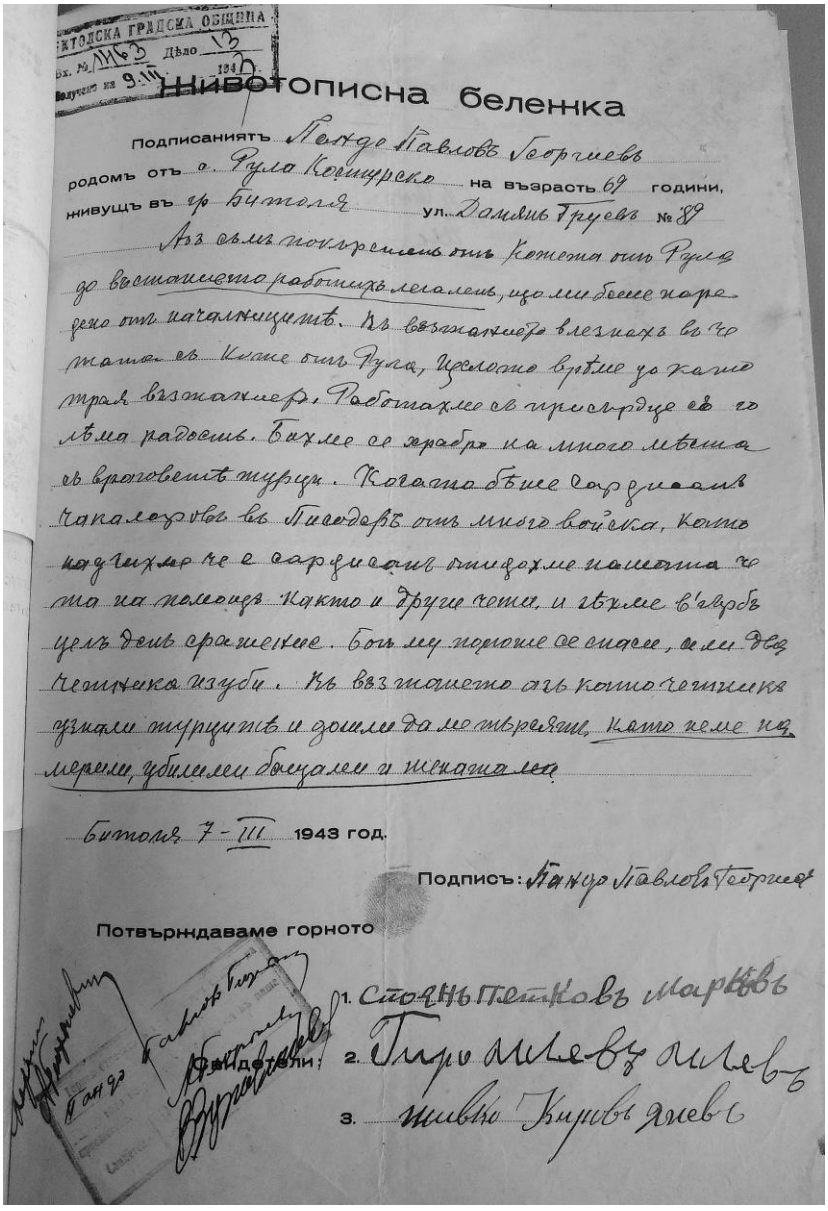
Семейство: съпруга Божана на 62 г.

Животописна бележка: „През 1903 г. съм взел пълно участие в Илинденското въстание. На 20 юлий вечерта завзехме с. Папли и го опожарихме. След въстанието, през 1904 г., избегах в Канада. А така също съм вземал участие в Канада, Америка, за организиране на братства. След Европейската война (1915–1918 г.) организирах политически организации там. През същото време съм вземал участие за организиране на църкви и училища. След завръщането ми от Америка през 1926 г. продължавам същата си дейност и тук като деен член на Илинденската организация. През време на Илинденското въстание началство ми беха Васил Бекяров и войводата Коста Рулски под командата на Васил Чекаларов. Аз бех техен въстаник и съм се сражавал с турците през време на Илинденското въстание с оръжие в ръка."

Пенсията е одобрена и отпусната от Министерски съвет.

[308] Коте Христов.

№ 31

Животописна бележка

Подписаният Пандо Павлов Георгиев
родом от с. Руля Кочинско на възраст 69 години,
живущ в гр. Битоля ул. Димитър Груев № 89

Аз съм поклонник от Кочинско от Руля до въстанието работих легален, що ми беше наредено от началниците. Въ въстанието влезнах въ четата въ Коте от Руля, цяло време до края трай въстанието. Работихме съ присърдце въ голяма радость. Бихме се храбро на много места въ враговите турци. Когато бяше сформиран Чапаевовъ въ Гюешево от много войска, които нападнахме ние е сформиран от нас четата на полковн. Както и други четы, и тръгнме въ Кърчовъ цель день сражение. Боль му помогне се спасе, но въ Кочинско изгуби. Въ въстанието отъ кончочетника сгнали турците и дошле да не тръгнат, като неме на мерене, убилеле бощалеле и жената ле.

Битоля 7 - III 1943 год.

Подписъ: Пандо Павловъ Георгиев

Потвърждаваме горното

Свидетели: 1. Стоянъ Петковъ Марковъ
2. Тодоръ Илиевъ Илиевъ
3. Живко Кировъ Ангелевъ

Животописна бележка на „Илинденеца“ Пандо Павлов Георгиев, четник на Коте Христов от с. Руля; пенсия № 1282